

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 39. Den 25 September 1802.

Trykt i Kjøbenhavn hos Director Johan Frederik Schult.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen.

Justitsraad og Deputeret i det
danske Cancellie.

Peter Johan Monrad.

Justitsraad og Departements
Chef i det danske Cancellie.

Offentlig Foranstaltning.

Under 21 og 25 d. M. ere samtlige Stiftamtmand,
Amtmand, Grever og Baronier i Danmark og Norge
fra det danske Cancellie blevne tilskrevne saaledes:

N. M.

Da det erfares, at de udkomne kongelige Anord-
ninger ikke overalt saa betimeligt, som see burde, ere
blevne bekjendtgjorte, og det dog er meget vigtigt, at
Kongens Bud snarest mueligt komme til Undersaats-
ternes Kundskab, saa er det, til at bevirke dette i Frem-
tiden, anseet nødvendigt i denne Henseende at foreskrive
følgende Regler, der behageligen maatte saavel tjene til
egen

egen Esterretning, som bekjendtgjøres enhver Vedkom-
mende, for saavidt ham angaaer :

1) Alle trykte kongelige Anordninger vilke herefter (uden Hensyn til hvad hidtil har været Brug) fra Collegierne blive tilsendte Stifts- og Amts-Øvrighederne til Omdeling imellem samtlige dem underordnede Embedsmænd baade i Kjøbstederne og paa Landet.

2) De af fornævnte Anordninger, der efter deres Natur udfordre, at de strax bør komme til Almeen-Rundskab, bør, naar de, ved at affendes fra Stifts- eller Amts Øvrigheden med den ordinaire Post, ikke inden 8 Dage kunne blive bekjendtgjorte paa vedkommende Sted, usortøvet sendes med Extra-Befordring *). Og bør de ved saadan Extra-Befordring medgaaende Omkostninger lignede blandt de øvrige uvisse offentlige Udgifter.

3) Ligesom det er Rettens Betjentes Pligt, naar Anordninger til Tinglæsning ere dem tilstillede, usortøvet at publicere samme, saa bør de og, næste Post efterat Anordningerne ere læste ved Retten, til Stiftets eller Amtets Øvrighed indberette hvad Dag Læsningen er skeet.

4) Over disse Beretninger bør ved Amtet eller Stiftet

*) For saavidt Norge angaaer, er ingen vis Tid fastsat, men det er overladt til Øvrigheden at skønne om Bekjendtgjørelsen hastigere kan blive fremmet ved Extra-Befordring end ved den ordinaire Post.

tet holdes en Tabel, hvoraf det Collegium, igjen-
nem hvilket Anordningen er udfærdiget, kvartaliter
meddeles den nødvendige Efterretning om Tiden, paa
hvilken samme er bekjendtgjort, med Anmærkning,
om nogen Forsømmelse har fundet Sted.

- 5) I øvrigt vil der af alle Anordninger blive tilstillet
samtlige Biskopper et saa stort Antal, at hver Præst
deraf kan erholde eet Exemplar. Og bør Præsten,
omendstjændt Anordningens Læsning af Prædikestolen
ei deri er besejlet, dog næste Søndag, efterat den er
kommen ham tilhænde, fra Prædikestolen bekjendtgjøre,
at en saadan Anordning er udkommen, samt
give Menigheden en kort Beretning om samme, hvor-
efter den forbliver i Præstens Bevaring, paa det at
de, som forlange det, kunne hos Præsten erholde
nøiere Underretning om dens Indhold. Om hvilket
sidste samtlige Biskopper herfra er blevet tilkjende-
givet det fornødne.

Justitsfog.

Ved Høiesteretsdom af 25 Marts d. A. ere Knud
Christensen Engelhoug eller Bjerke, en Svensk navnlig
Anders Olsen Bergqvist, Michael Larsen Finstad, Lars
Nielsen Godhavn, Harald Haraldsen Store Finstad,
Ole Jensen Store Finstad og Arne Syvensen, for vold-
som og tyrannisk Behandling imod de 2de omløbende

Bets

Betlere Martin Christensen og Anne Maria Olsdatter, domte, den første til at have sit Liv og Hovedlod forbrudt, og de Øvrige til at miste deres Fred. I Følge den fra Høiesterets Protocol, Secretaire Cancelliet tilstillede Beretning have Sagens Hoved Omstændigheder været følgende. Pigen Ellen Christensdatter, en Stedsdatter af Knud Christensen Engelhoug, savnede et Par Solvskoespænder, som hun mistænkte de 2de ovennævnte Betlere, der havde været paa Gaarden Bjerke, for at have stjålet. Paa denne Mistænke indhenter en Mand, navnlig Erik Hobbsal, samt nogle flere, disse Betlere, beskylder dem for Tyverie, og, uagtet Spænderne efter anstillet Randsagning ei fandtes hos dem, tvinge de dem at vende tilbage til Gaarden Bjerke. Underveis mødte Knud Christensen dem, af hvem de igjen paa det næste bleve randsagne, og derefter mishandlede med Pidsk over de blotte Fødder. Paa Naboegaarden Østre Bjerke lader han Martin Christensen indsætte i en Badstue eller Tørkehuis, imedens han bringer Pigen Anne Marie til sin egen Gaard, hvor han og Anders Olsen først mishandlede hende med Prygl, og siden, ved at lægge hende over en Høvlebænk og pidske hende med Røgeklæppe, astringe hende den Tilstaaelse, at hun havde stjålet Spænderne. Denne Tilstaaelse erfarede siden at have været astringen mod Sandheden, da Spænderne Dagen efter bleve fundne i en Stue paa Gaarden, hvor

hvor de Sigtede ei kunde have henlagt dem. Hun fore-
 gav da at have skjult bemærkede Spænder paa et vist be-
 tegnet Sted i Marken; men, da de efter Undersøgelse
 ikke der kunde findes, havde hun, af Frygt for nye Mis-
 handlinger, da hun allerede var slaaet blaa og blodig,
 den Skrøbelighed at beskjylde hendes Ledsager, Martin
 Christensen, for at have taget samme derfra. Denne
 blev derpaa hentet frem, og først mishandlet af Knud
 Christensen med Jordekast og Prygl, og siden lagt over
 en Steentrøsse, hvor han af Knud selv og Anders Ol-
 sen blev pidsket paa den nøgne Krop, imedens Knud op-
 muntrede og tilskyndte de Tilstedeværende at gjøre det
 samme, ved hvilken Leilighed Lars Nielsen Godhavn gav
 ham nogle Slag af en tynd Pidsk. Denne Mishand-
 ling paa den nøgne Krop, Bagdelene, Laarene og Be-
 nene, som bleve slagne blaae og blodige, vedvarede ind-
 til Martin Christensen af Pine bekjendte sig skyldig;
 men, da han blev ført ud paa Marken for at tilveie-
 bringe Spænderne, fragik han sin afdvungne Tilstaaelse,
 og bevidnede helligen sin Uskyldighed. Derpaa blev Mar-
 tin, efter Knud Christensens Befaling, af Tjenestekar-
 lene Harald Haraldsen, og Ole Jensen, samt Dren-
 gen Arne Syvensen, med Hug og Stød kastet til Jor-
 den, hvor Knud pryglede ham med forskjellige Stokke
 paa den nøgne Krop, imedens Harald Haraldsen holdt
 hans Hoved ved Haarene nedbuktet til Jorden; ligesle-
 des

des gav Michael Larsen Finstad, efter Knuds Tilskyndelse, 2 til 3 Slag af sin Kjev; hvilket han dog angrede, da han saa dennes blodige Krop. Martin blev derefter bragt til Gaarden Store Finstad, hvor han igjen tog sit Udsigende, at han var uskyldig, og blev derpaa atter af Harald Haraldsen kastet til Jorden, og af Knud Christensen pryglet paa den nøgne Krop, indtil dennes Kjev sprang itu, da Knud tog Aspeqviste og pidste Martin dermed under de blotte Fødder, hvilke Harald holdt fra Jorden. Under alle disse Mishandlinger bad Martin flere Gange ynkeligt for sit Liv. Det var nu bleven saa silde paa Aftenen, at de fleste Bidner havde forsolet sig hjem, og derfor er det ikke tilfulde oplyst, hvad der siden gik for sig paa Hjemveien fra Finstad til Bjerke; men paa denne Gaard have 2 Bidner seet Martin i en Tilstand, saa han hverken kunde staae, gaae eller røre noget Lem, liggende paa Jorden, at bede om en Drik Vand, som Knud Christensen nægtede ham, indtil han havde bekjendt hvor Spanderne vare. Han blev derpaa henslæbt til Gaardens Badestue og med sin nøgne Krop lagt paa den bare Jord op til Muren, og Døren tillukket efter ham. Paa dette Leie opgav han sin Aand efter omtrent 2 Timers Forløb, i Følge Pigen Anne Marias Udsigende, som blev indelukket hos ham, og den følgende Morgen blev han funden død i convulsivisk Stilling. I Følge den over den Dræbte

ved

ved Land-Physikus affholdte Obductions-Forretning, samt dertil søiede visum repertum, udkommer det, at, uagtet de den Afdøde tilføiede voldsomme Beskadigelser ikke kunne have været i og for sig selv dødelige, saa have de dog hos ham, formedelst hans forudgaaende Legems Svaghed og unaturlige indvortes Legems Beskaffenhed, forarsaget Døden, som mueligen under en bedre Sundheds Tilstand ikke var paafulgt. Efter for- anførte Omstændigheder har Knud Christensen været den fornemste baade physiske og moralske Aarsag til Martins Død; thi det var ved hans Ankomst at Mishandlingen tog sin Begyndelse, han lagde først Haand paa den Dræbte, han bestyrede hele Inquisitionen, og anordnede hvorledes Mishandlingen skulde indrettes; han opmuntrede, tilskyndede og besalede de øvrige Actionerede til at mishandle Martin; han slog selv altid med de sværeste Stokke og uddeelte de fleste og haardeste Slag, og var endeligen i eet og alt Formand for de øvrige deri Deeltagende. Paa Grund heraf er han og i Overeensstemmelse med 6 B. 6 Cap. 1 Art. dømt for simpelt Drab; hvorimod de Øvrige, som alle have deeltaget i Gjeringingen ved at slaae og saare den Dræbte, ere anseete efter 6 B. 6 Cap. 2 Art.

Efterat denne Sag med alle dens Omstændigheder og Cancelliets derom gjorte Indstilling har været Hs. Majestæt foredragen, har det behaget Hs. Majestæt,
under

under 21 Mai s. A., at formilde den Knud Christensen Engelhoug eller Bjerke idømte Livsstraf derhen, at han hensættes til Arbeid i Aggershuus Fæstning sin Livstid i Jern, paa Grund af:

- 1) at han ei juridisk er overbevist om, at have tilføiet den Dræbte saadanne Saar, som absolut have været dødelige.
- 2) at han blev forledet ved Pigen Anne Marias urigtige Sigtelse til at ansee den Dræbte for Tyv, og
- 3) at han, i Følge det ham af hans Sognemænd meddeelte Vidnesbyrd, forhen har ført et skikkeligt Livnet.

Ligeledes er den de Øvrige idømte Fredløsheds Straf, med Undtagelse af Anders Olsen Bergqvist, af Hs. Maahestæt allernaadigst bleven derhen formildet, at de hensættes til Arbeide i Christiania Fugthuus, de 2 første hver i 6 Maanedes, og de 3 sidste hver i et Aar.

Porgivninger.

Under 24 d. M. er igjennem det danske Cancellie udsærdiget et Reskript til Amtmanden over Budskeruds Amt, af følgende Indhold: Da Amtmanden i Skrivelse til Cancelliet har andraget, at Almuen i Opbals Annex længe har ønsket, igjen at faae sit eget Tingsted, hvilket ved Reskriptet af 25 Aug. 1786 blev ophævet og henlagt under Tingstedet for Nohre Annex, og at, da

Tins

Tinget i Aaret 1800, formedelst Lehnemand Niels Sevlies Afreise fra Districtet, blev forflyttet fra dens Gaard Sevlie til Gaarden Rittilsland 2 Mile længere ud, yderst i Nohre, Almuen har faaet Høje til at klage over dens Tingveis Besværlighed, da de, som boe nærmest imod Nohre Sogn, have over $2\frac{1}{2}$ Miil at reise til dette Tingsted, og de Længstfraliggende 8 Miil frem og ligesaa mange tilbage, hvorfor Almuen ogsaa har anholdt om, at en under Gaarden Søndre Fønstlie liggende Plads maa fastsættes til et særskilt Tingsted for Opdal: saa vil Hs. Majestæt, i Anledning af forbermældte Amtets Andragende, som tilligemed Rentekammerets derover afgivne Betænkning fra Cancelliet er blevet Allerhøiøstamme foredraget, og i Betragtning af de derved oplyste Omstændigheder have bevilget, at fornævnte Opdals Annex herefter maa erholde sit eget særskilte Tingsted inden Sognets Grændser, og at de almindelige Tinge for bemældte Annex fra næstkommende Aars Begyndelse maa berammes at holdes paa Pladsen Søndre Fønstlie. Og da Amtet end videre har andraget paa en Forandring i de ved Reskriptet af 25 August 1786 bestemte Tingtider i Nummedals og Sandsvårds Fogderier, efterdi Erfaring har vilst, at Forretningerne paa Tingene nu ikke meer ere af den Vidtøstighed, at Embedsmændene behøve at opholde dem de ved Res-

Frip.

skriptet bestemte 4 Dage paa hvert Tingsted, men at den halve Tid er tilstrækkelig til Forretningernes Besti-
delse: saa vil Hs. Majestæt, i Anledning af Amtets
derhos gjorte Forslag, som er taget under nøieste Over-
veielse, have fastsat: at Tingtiderne i Nummedals og
Sandsvårds Fogderier for Eftertiden maae berammes i
følgende Orden, nemlig for

Wint. Ting. Som. T. Høst T.

Opdals Annex . . .	11 Febr.	17 Juni	17 Sept.
Nobre Annex . . .	13 —	19 —	19 —
Rolloug og Baglie . .	15 —	21 —	21 —
Flesberg Præstegjæld .	17 —	23 —	23 —
Sandsvårds Præstegjæld	15 Marts	8 Juli	11 Nov.

**Interims-Reglement for Lodserne i Hals eller
Indløbet til Liimfjorden. (Dat. Admir. og
Commisf. Collegiet den 31 Dec. 1801.)**

§ 1. I Hals skal herester og indtil videre være 6
faste og 2 Reserve-Lodser, som skal have en Oldermænd,
hvilken vel ikke er pligtig selv at lodse, men skal dog
have Kyndighed om Lodseriet og dermed holde tilbørlig
Orden og Opsigt. Disse Lodsers Farvand er: at lodse
Skibene til den beste Ankerplads paa Rheden uden for
Hals Tønder, samt ind til Ankerpladsen ved Hals og
videre Liimfjorden op til Halsborg; fremdeles skal der
haves Hensyn til, at der altid imellem Hals Lodse ere
nogle

nogle, som, paa Forlangende, kunne lodse et Skib til Gladstrand saavelsom til Stæderne paa den jydse Kyst, Sønden for Halsborg, samt til Belterne.

§ 2. Naar det indtræffer med Østen Vind, og tillige saa haard Kuling, at Lodserne enten aldeles ikke kan udseile fra Hals, eller roe til de Skibe, som ankomme, eller og naar Skibene med Paalands Vind, endsskjønt med bedre Veir, komme hastig ind imod Land, og Lodserne have Modvind og forhinderlig Strøm, at det er Lodsen umueligt at komme betids nok ud til dem uden for Tønderne, saa bør Oldermænden, naar han seer et Skib under disse Omstændigheder, indseile med Lodstegn fra Toppen, uopholdeligt besørge fra den dertil indrettede Flagstang ved Hals Fæstning følgende Signal: naar et 10 Fods dybgaaende Skib kan uden Fare seile over Grunden ved Tønderne, hidses et dansk Flag, men, naar ikkun 9 Fods kunne gaae over, da hidses et blaat Flag; men, naar Vandet er saa lavt, eller Søen i saadan Bevægelse, at det kunde være farlig, for endog mindre Skibe, at gaae over, da hidses begge Flagene, det blaae øverst; forsømmer Oldermænden dette, bør han, for hver Gang det ham overbevises, bøde 2 Rdlr. Taxten hvorefter Lodserne betales for forrettet Lodsning.

§ 3. For at lodse et Skib eller Fartøi fra Tønderne og ind til Hals Rhed, betales 16 Sk. af hver
Fod

God det er bybgaaende, og for udgaaende fra sammesteds
 til forbi Tønderne 12 Sk. af hver God; naar et stort
 Skib kommer til Ankers uden for Hals Tønder, og der
 udløser endeel af dets Ladning formedelst Pramme eller
 Vigter, for at blive saa let at det kan komme over Grun-
 den, bør det, i Betragtning af at Skibene forhen be-
 talte efter Løsters Drægtighed, og den større Værdie
 af Ladning, betale i Lødspenge 24 Sk. af hver God det
 laae, førend Lødsningen begyndte; og saadant Skib be-
 taler for Udløsningen efter samme Antal Godmaal, som
 det betalte for ved indgaaende, med 16 Sk. af hver God.
 Hvorved anmærkes, at de Vigter, som bruges til enten
 at lodse saadant Skib eller siden efter til udgaaende at
 lade det, betale intet, med mindre nogen af dem i Sær-
 deleshed brugte Løds. I Betragtning af at Løbet er
 belagt med Tønder og Marker, fulle alle Skibe og
 Fartøier, som for Løsters Drægtighed ere brændte, og
 ikke betjene sig af Løds ind og udløbende ved Hals, be-
 tale halv saa meget, som de der betjene sig af Løds; og
 maae Soldbetjenterne i Halsborg og Hals ingenlunde cla-
 rere Skibene forinden de bevise at have erlagt de befaa-
 lende Lødspenge. Dersom et Skib, som kommer fra Søen
 og bestemtliggen gjør Signal efter Løds, og alene bruger
 Lødsen for at bringes til Ankers paa Rheden, hvor det
 indtil videre vil blive liggende, betales 16 Sk. af hver
 God. For Oplødsningen fra Hals Rhed til Halsborg,
 som

som er 4 Mill, betales 64 Sk. af hver Fod, dog ere Skibene ikke pligtige enten at tage eller betale Lods, naar de selv tilroe sig at kunne seile fra Hals til Halsborg, men, benytte de Skibførende sig af nogen uvedkommende Person til denne Lodsning, da straffes han og den, i dette som i alle slige Tilfælde, i Overensstemmelse med den 7 og 8 § af Lodsanordningen for Gladstrand. Skulde noget Skib forlange Lodsning fra Hals til noget Sted paa Liimsfjorden imellem Hals og Halsborg og ikke ville heel op til Byen, da skeer Betalingen i Forhold til Distancen og denne Tært, nemlig 16 Sk. af Foden for hver Mill. For at lodse fra Hals til Gladstrand eller Hirsholmene, betales 1 Rdlr 48 Sk., ind i Afsaae Rende 48 Sk., til Hurup Broe 24 Sk., til Indlobet af Mariager Fjord 64 Sk., til Indlobet af Randers Fjord 1 Rdlr., til Thunoe 2 Rdlr., og til Vesterne 2 Rdlr. 48 Sk. af hver Fod. Skibet er dybgagende; hvilke Tærter gælde alle fra 1 April til 30 Septbr. incl., men fra 1 Octbr. til 31 Marti incl. skal betales $\frac{1}{2}$ Deel mere.

§ 4. Lodsene fra Hals maae ikke besatte sig med at lodse fra Halsborg til Hals, ligesaaalidet maae Halsborg Lodse paatage sig Lodsning fra Hals til Halsborg, med mindre det skeer efter begge Parternes indbyrdes Foræining eller saadant beviislig Tilfælde, at ingen af det Steds Lodse, der tilkom Lodsningen, vare tilstede, saa
de

de kunde forrette samme, i alle andre Tilfælde både de som en anden Uvedkommende. Er derimod Skibet ikke lodset heel op til Halsborg, men til noget Mellemsted paa Fjorden, da er Hals Lodse berettiget siden at lodse det videre til Halsborg eller ud; det samme gjælder i lige modsatte Tilfælde for Halsborg Lodser, naar et Skib lodses fra Halsborg paa Fjorden ud efter.

§ 5. Naar et Skib udlodses fra Halsborg af samme Steds Lodse, da maae disse ikke lodse det længere end til Hals, og skal der lade sig afløse, da det tilkommer Hals Lodse at udløse det til Søes, desaaarsag skal Halsborg Lodse betimelig advare den Skibsførende at hidse Signal fra Toppen, som tilkjendeeiver at Hals Lodse skulle komme ombord for at afløse; paa den anden Side Halsborg ind efter i Liimfjorden, maae Hals Lodse ikke besatte sig med at lodse noget Fartoi, som tilkommer alene Halsborg Lodse.

§ 6. Naar Lodserne i Halsborg skulle formærke, at en Skibsførende har betjent sig af en uvedkommende Person, som ei er Skibet tilhørende, til at lodse sig op fra Hals til Halsborg, da bør han anmælde det for Magistraten i Halsborg, for at see uvedkommende behørigt tiltalt og straffet til Fordeel for de fornærmede Lodser. Ligesaa bør Oidermanden og Lodserne i Hals paa tale, naar de formærke nogen Uvedkommende besatter sig med Lodsning fra Halsborg, Fjorden ud efter, under

der indbyrdes Tiltale til hverandre for samme Godtgjærelse, som den Skibførende skulde erlægge, om nogen paa een af Siderne vidende efterlader dette, og endog disse Bøder dobbelt, i Fald det kunde bevises, at de colluderede med saadan ulovlig Lodsning.

§ 7. Naar Lodsningen skeer enten til Gladsstrand paa den ene eller til Randers Fjord paa den anden Side, eller op til Halsborg, og at Lods'en opholdes ved Skibet for Lodsning over 24 Timer, da betales ham i Dagspenge 48 Sk. for hvert følgende Etmaal; men, skeer Lodsningen videre til noget andet Sted paa den jydsk Ryst, eller til Belterne, da betales Etmaalspenge først efter 2 fulde Etmaals Forløb.

§ 8. Opkommer Trette imellem nogen Skipper og Lods, eller een af Parterne har Marsag at klage, da, naar Skibet er indgaaende til Halsborg, andrages Sagen for Magistraten sammesteds, som behandler den efter Gjesterets Maade; men, foresalder Trætt'en med et udgaaende Skib, saa det blev for vidtløstigt at andrage det i Halsborg, maa den Klagende andrage Sagen for den i Hals eller nærmeste Forligelses-Commission, som tilligemed Oldermænd, og, om mueligt, een eller to sagkyndige Mænd, søge at bringe Sagen i Rigtighed, eller afholde Forhøret, som da tilsendes Magistraten i Halsborg til yderligere Forsølgelse; Skulde det begjeres og Skibet derefter kan opholdes, er een af Magistraten i
Hals

Nalborg pligtig at nedreise til Hals og bivaane Forhøret, imod ved Sagens Uddrag at erholde sine Reise-Omkostninger godtgjorte paa den Tabendes Bekostning. Hvad Lodsernes almindelige Pligter og Rettigheder ere angaaende, da rette de sig efter de nu gjældende Lods Anordninger, men især efter den under 27 Octbr. 1800 udstedte Interims-Anordning for Fladstrands og de der med forenede Lodserier, og i alle Sager, for eller imod dem, dømmes, efter Omstændighederne, i Overensstemmelse dermed.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 24 September er den residerende Kapellan for Waale Præstegjæld, H. H. Nyssom confirmeret til Sognepræst for Botne Præstegjæld i Aggershuus Stift.

Under det tydske Cancellie: Den 17 Sepbr. er Doctor Philosophiæ A. H. W. Kochen i Altona confirmeret som valgt Diaconus ved Stadskirken i Glückstadt; Cand. Theol. N. Brodersen ligeledes til Conrector ved den latinske Skole i Melbors.

Under Generalitetet: Den 17 September er Capitain ved den langelandiske Landeværn-Batallion, Greve af Ahlefeldt Laurvig, forundt Charakter som Major af Landeværnet; Bogholderen ved det militaire Udmannufaktur, Lieutenant v. Lumboltz, og Postmesteren i Nalborg J. D. Frisch, benaadede med virkelig Krigsraads Charakter.

Under Admiralitetet: Den 17 September ere Cadet-Under-Officiererne F. Lous og J. A. Thunboe avancerede til Second-Lieutenanter.

Under Rentekammeret: Den 17 d. M. er C. v. Krogh udnævnt til Hof- og Jagt-Junker.

Trykfeil.

No. 38, S. 604. L. 4. Decision, læs: Decission.